

19 Vuonna 1919 elokuun 8 päivänä kokoontuivat Suomen E-duskunnan Pankkivaltuusmiehet puheenjohtaja herra Schybergson, herrat Tanner ja Heinonen sekä varamiehet herrat Lavonius, Listo ja af Heurlin.

1 §.

Otettiin jatkuvaan käsittelyyn edellisen kokouksen pöytäkirjan 1 §:n kohdalla jäljennetty Johtokunnan kirjelmä, joka koskee sahanomistajain kanssa tekeillä olevaa valuuttasopimusta.

Herra Tanner halusi todeta, että nyt tarjotussa sopimusluonnoksessa kaikki edut on pidätetty sahanomistajille kun sensijaan Suomen Pankilla ei ole mitään varsinaista liike-etua siitä. Kun kuitenkin Suomen Pankilla on velvollisuuksia yli senkin mistä sillä saattaa olla liike-etua saavutettavissa, ei tälle seikalle voitane ratkaisevaa merkitystä antaa. Olisi suotavaa, että Suomen Pankki voisi hankkia maahan ulkolaista valuuttaa, koska muut nykyään

käynnissä olevat hankkeet valuutan saamiseksi ovat joko kokonaan rauenneet tai ovat tätä nykyä epävarmoja. Tämäntapainen luoton saanti ulkomailta realivakuutta vastaan on tosin jonkun verran nöyryyttävää, mutta muutakaan tietä ei tällä hetkellä näytä olevan olemassa.

Suurinta epäilystä sopimusluonnoksessa herättää 3 kohtaan sisältyvä määräys alimmasta kurssista. Kun kuitenkin lienee todennäköistä, ettei markan arvo kahden vuoden aikana voi siinä määrin parantua, että tästä olisi tappionvaaraa, ei puhuja, joskin epäillen, katsonut voivansa vastustaa ehdotettua suunnitelmaa.

Varajäsen Listo oli sitä mieltä, että kyseessä olevan sopimuksen kautta Suomen Pankille valmistettaisiin tilaisuus saada läheisessä tulevaisuudessa käytettäväkseen melkoisia määriä ulkomaista valuuttaa, jota Pankki nykyään suuresti tarvitsee. Tätä etua vastaan saattaa Pankki ottaa kärsiäkseen sen korkotappion, minkä sopimusehdotuksen 2 kohdan mukaan Pankki joutuisi saamaan. Arveluttavampi sitä vastoin on se kurssira-

ja, jonka Sahanomistajain Myyntiyhdistys on e-
tukäteen saantejaan varten Pankilta vaatinut vä-
likirjan 3 kohdassa kirjoitetussa muodossa. Jos
nykyiset ulkomaan valuutan korkeat kurssit syys-
tä tai toisesta sopimuksen kestämisajana ale-
nisivat alle sanottujen kurssirajojen, niin Pan-
killa olisi sitouksestaan saatavissa suorana-
nen tappio, jonka suuruutta ei nyt voida lain-
kaan arvioida. Tämän vaaran välttämiseksi kat-
soi Listo suotavaksi, että sopimuskirjaan teh-
täisiin lisäys, jonka mukaan Sahanomistajain
Myyntiyhdistys sitoutuisi aikanaan pankkihallin-
non laskelmien mukaan Pankille korvaamaan sen
kurssitappion, minkä Pankki 3 kohdan perustuk-
sella ehkä tulisi saamaan.

Varajäsen Lavonius huomautti, että Suo-
men Pankki, jonka tehtävänä tulisi olla maam-
me rahan arvon kohottaminen, tällaisella sopi-
muksella sitoi oman etunsa ulkomaan rahan kurs-
sien pitämiseen kahden vuoden aikana ainakin
siinä määrässä, joka vastaa 44 mk:aa punnalta.
Mutta kun ei näyttänyt olevan mitään toiveita

sanotussa ajassa saada kurssia sitä alemmaksi ja ulkomaisen valuutan saanti nykyisin oli maan taloudelliselle elämälle mitä tärkeintä eikä siihen Pankin Johtokunnan ilmoituksen mukaan ollut muita keinoja olemassa, katsoi puhuja ei voivansa ehdotusta vastustaa. Hän halusi kuitenkin huomauttaa, että Johtokunnan tulisi katsoa, että se saisi käytettäväkseen koko sen valuuttamäärän tai ainakin sen suurimman osan, minkä sopimuksen alaisten puutavarain myynti tuottaisi, voidakseen siten säästää Suomen valuuttakaupassa hallitsevan aseman. Lopuksi puhuja huomautti että lyhyen ajan vuoksi ei ollut mahdollista takertua yksityiskohtiin.

Herra Heinonen totesi ettei asema valuuttasuhteen enään ollut niin kireä kuin siihen aikaan, jolloin keskustelut sahanomistajien kanssa pantiin alulle, ja toivoi että sopimushomma jätettäisiin sikseen.

Herra af Heurlin ei katsonut voivansa lausua mitään mielipidettä hänelle aivan uudesta asiasta.

Herra Schybergson oli sitä mieltä, ettei

sopimuksen hyväksymistä semmoisenaan pitäisi vastustaa. Jos Pankki vaatisi käytettäväkseen suuren osan puutavarasta saatavasta valuutasta kuin sen, mistä nyt oli kysymys, esim. 300 miljoonaa 150 miljoonan asemesta, niin se tietäisi sekä vahingonvaaran että setelistön suhteellista kasvamista. Puhuja piti valuutan tarvetta siksi suurena, että puheena olevan sopimuksen tekeminen ei liene vältettävissä.

Siihen nähden, että Ohjesäännön mukaisesti päätöksen tekeminen tämänkaltaisessa asiassa kuului Johtokunnalle, jonka oli otettava se vastuulleen, asia ei antanut aihetta enempiin toimenpiteisiin Valtuuston puolelta.

2 §.

Puheenjohtaja ilmoitti olleensa herra Nevanlinnan kanssa Valtiovarainministerin puheilla ja vaatineensa ettei ylitrasseerausta enää tapahtuisi, johon Ministeri oli suostunut. Päätettiin ottaa asia lopulliseen käsittelyyn seuraavassa kokouksessa. Merkittiin; jonka perästä herrat Heinonen,

Lavonius ja af Heurlin poistuivat.

3 §.

L. 60
 Esiteltiin Johtokunnan kirjelmä kuluneen heinäkuun 31 p:ltä N° 48, jossa Johtokunta on esittänyt, että Mikkelin konttorin kassanhoitaja Kaarlo Johannes Jauhiainen määrättäisiin elokuun 1 päivästä toistaiseksi hoitamaan mainitun konttorin pankinkomisarion virkaa, joka entisen viranhaltijan K. G. Åkessonin kuoleman johdosta oli joutunut avoimeksi.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät kerrotun esityksen. (Kirje N° 61.)

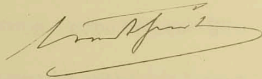
4 §.

L. 61
 Esiteltiin ja päätettiin lähettää jäljennöksenä Johtokunnalle tiedoksi Valtiovarainministeriön kirjelmä kuluneen heinäkuun 31 p:ltä N° 1501, josta kävi selville, että Valtioneuvosto oli myöntänyt pankinjohtaja Jalo Järnefeltille anotun kuuden kuukauden virkaloman mainitun kuun 16 p:stä lukien. (Kirje N° 60.)

5 §.

Pankin kirjain ja tililaskujen sekä haarakonttorien kertomusten perusteella toimitettiin Pankin lainausliikkeen tarkastus kuluneilta maalis-, huhti-, touko- ja kesäkuulta.

Vakuudeksi:

A handwritten signature in dark ink, appearing to be a cursive name, possibly "E. J. ...".